

ಶಿಶು-ವನ ಮಂಚಕ್ಕ ಮು

$$\begin{array}{r} 1301 \\ \hline 10,031 \end{array}$$

ವಿವರಣೆಗಳು

పెరివ.

అయ్యో! ఆశీర్వాచనమనగా శుభవచనమనియ్యము. మన దేశమున బ్రాహ్మ-
ణోత్తములు అయ్యుగాయము ఆరోగ్యము ధనము సంతానము మొదల
గు శుభఫలములను కోరుచు ఇంద్రుడు నూర్వ్యుడు అగ్ని మొదలగు దేవ
తలను ప్రార్థించునట్టి శ్రుతులను (పనసలు) పదుపుడు వాశీర్వచింపు
చున్నారు. మఱియునట్టి శ్రుతులందు క్రమముజట ఘనము మొదలగులక్ష
ణప్రోక్తపాఠవిశేషములచే శ్రవణానందమగునట్లు నుచ్చరి వలదును.
న్నవి. తరుచుగ మనవారు వాడుకచేయుచున్న శ్రుతులకర్థము తెలిసికొ
నుటయూపశ్యక్తమని యీచిన్న పుస్తకమును వ్రాసినాడను. సాధ్యమగు
సంరచనలకుముఖ్యాభిప్రాయమును సంగ్రహించి ప్రాచీనభాష్యానుసారము
గ చేర్చింపఁజేసి రెండుమూడ, పదముల సవరణకార్యాయములుచ్చరింపవల

సినజటకున మొదలగు పాఠ భేదములకు బ్రతిపదార్థము వ్రాసిననోపిచ్చి
వాని సంభాషణమువలె నుడువని మూలమునకే తీక వ్రాయఁబడినది
గ్రంథమందు ప్రమాదములున్నచో పండితులు మన్నింపఁ బ్రార్థితులు.

లక్ష్మీనరసు పేట }
గంజాంజిల్లా }

ఇట్లు,

పారనంది స్వశ్వరశాస్త్రి.

శ్రీరామాయనము.

ఆశ్చర్యచనమంత్రాప్తము.

శ్లో॥ ఇందీవరాభృతః శ్రీరామాయనము దరపత్తికృతః । ఇతిరాచితశ్చమృతానాం నామరాసుబం ॥

ఋగ్వేదసంహిత (2-2-22)

ఓం॥ ఇంద్రశ్రేష్ఠావిద్రవిదానిశ్చేనాచితైశ్చ దత్తివ్యుధానిశ్చయశ్చే । పోషంరయీణామర్చ్యైతేనానాంస్వాద్యాహవాచస్త్వదినర్థమహమ్ ॥

ఓ హేఇంద్ర ! ఓయింద్రడా ! (నమ్ర) శ్రేష్ఠానిశ్చేత్యమమలైశ్చ ద్రవిణానిశ్చయశ్చేత్యైది ధనములను అర్చ్యేమాకొఱక, శ్లోహిశ్చేమమాద్రూయదుశ్చేచవలయశ్చ

అశీర్వాచనమంత్రము.

నిమలులేరి స్థానమును, కన్యకానైవేదింపునున్నగు, మరియుఁజేవాదలు ఆము - ద్రీయ
యైర్థాయమును, ప్రతిరింజేపించునున్నగు.

ము (10 1.3)

4 శక్రప్రభద్రమునదనగాని శక్రప్రభద్రమునానానా అశీర్వాచన
శాస్త్రం. సుప్రకృతైర్వ్యభివృద్ధియై యున్నవారై యామునానాత్.

శీల శక్రప్రభద్రమునదనగాని శక్రప్రభద్రమునానానా అశీర్వాచనమునానా
శీర్వాచనము. అశీర్వాచనమును, ఆశాత్ = గామాకపత్యశీర్వాచనము, గామాకపత్యమును
గామాకపత్యమునానానా. పశ్చాత్ = పిదపఁబాసఁగి యున్నవారై యామునానా
దేవుడు, దేవునియొక్క ప్రభువునమును, యున్నవారై యామునానానా
యొక్కను, సుప్రకృతైర్వ్యభివృద్ధియై యున్నవారై యామునానానా
యొక్కను, సుప్రకృతైర్వ్యభివృద్ధియై యున్నవారై యామునానానా
రాత్రియొక్కను, సుప్రకృతైర్వ్యభివృద్ధియై యున్నవారై యామునానానా

అట్లుచూడగా నట్టి కర్మంపఁబడియున్నాడు. ఇదిమిగుల వాటికర్మచననము
 అనిచేడక సోయినను యాధునికపండితులచే కలంపంబుచున్నది. దీనికి నిర్దిష్టమువలె
 చెరువుచున్న ప్రతీ ప్లగఁధము నీదిగువవారియుచున్నాను. యాహ్నిచార్యులవారిచే
 నిర్దిష్టకాస్త్రమున నెచ్చటను నిది నిర్వచింపఁబడియుండలేదు.

ప్రతీ ప్లగఁధము.

ఇంద్రో రామభద్రో భద్రయా మంగళకూఠయా సీతయాసచ
 మానసస్య పద్మమాసంసరుంతాదాగాన్వి తుష్ణి యోగవశాదరణ్యమ
 గాజ్జిరః పరదాహతానావణ స్సనారంభార్యవత్పూజ్యం జగన్మౌళ
 రంసీతాం పశ్చిదశ్యేత్యగణ్య గమనానంతరం సేతుబాధసద్వారా రా
 వశేనాతే సీతాయాం చాగ్నోద్రవిస్తాయాం విశ్వానరకమగ్నిస్తాం గృ
 హీత్వా గామంరాఘవ మభ్యాభిముఖ్యేస్తాత్మాం శుదేత్యభినివేదితవాన్.

తలస్వప్రకృత్యైస్సకలార్థుః పరిభ్రష్టభిః కాన్తివిశేషైరుశద్భిః కమనీయా
భిర్వదోరాకావిశేషేష్టోజిష్ట్యైశ్చేషేషాక్షీరవాః॥ ఇందురామాయణక
థసూచింపబడుచున్నది.

యజుశ్వద సంహిత.

1 కాండము 11 అనునాశ్వాసము.

5 ఏం ఆయురారోగ్యేహవిభజనామశ్చుతప్రపత్తికాః శ్చుతయో
నిశ్శధి । ఘృతంపీతామధుచారుగవ్యం పితేవపుత్రమభిరక్షతాదిను॥

టీ॥ పాశ్చాత్యైశ్చాయోజనాశ్చుతా! (పుత్ర) ఆయుర్దోహమానుని తాయో
రాయునిచువదపు, ఏదికమ్య, హరిహజుహాని=పుత్రాశమును సేవింపునున్న
జీర్ణయ, శ్చుతచరిక=శ్చుతయోని=యజులచుత్రాయజులను అపంత్యోచ్చా
రణ భూష్యకముగ యుగాద్యైస్సములయంచ శ్చుతముచే పోముచు పోలుచుచుండినట్టి
యు (పుత్ర) యుచందకచుశ్చుత) మను=చుగదమైనయెను, చారు=నిగల్గిలయెను, గవ్యం=ఘృ

తల = గోఘృతమును, పీత్యా = పానముచేసి, పీతా = త్రాచి, ప్రాచీన = క్రమాపనికలె, తమం = తమమునను, అశ్వత్రాణ = సంరక్షించును.

సంహిత 2 కాండము 4 ప్రచారకము 14 అనునాది.

6 ననోననోభవతి బాహుమానోహ్నం కేతుకుమన మేద్యక్లే ।
భాగదేవేభ్యోవిదధాత్యాయన్ ప్రచీంజమా స్థితి దీప్తక మాయుః ॥

టీ. సంద్రయా = చంద్రుడు, బాహుమాన = ప్రతినివమునుదయింపుచు, విహ్నోభవతి = శుక్లరక్షమున నివమునకొక కిరణోపహృది నొందుటచేతను, కృష్ణమునకుటలుతులుమునొక కిరణోపహృది వ్రాస్తవాదరుచున్నాడు, చంద్రునివలె నూర్జ్వలమును దక్షిణోగ్రాహుణ్యములచే నూతనందగుచున్నాడు, అట్టినూర్జ్వలము, అహ్నం శత్రుః = క్షణికాలముల చిహ్నము (నూర్జ్వలముమైవో పుటికాలమువ్యక్తపారింపబడునుగానూటికి నూర్జ్వలగుర్తు) చిహ్నము, ఉపసాంహృతికాలములయొక్క అశ్వ = హంభసములమున, విలి = కూర్మక సదయమునొందుచున్నాడు. తేవేభ్యః = తేనకలొకట, భాగ = భాగి కాలమున తేనకలైన హంభసములము, విలిధాతే = చేయుచున్నాడు.

కు. అశంక, ఇహ-చెప్పక, అయితా-నచ్చదు, దీక్షాకమా-యః ప్రతి-తి. దీక్షాయస్మా
యమా నిచ్చుగాత.

సంహిత 4 కాండము 1 ప్రసాదికము 7 అనువాకము.

7 బృహస్పతే సవిశ్రాంత్యైశ్చ మైశ్వానం సగ్ం శితంచిత్యంతరాగ్ం
శిశాధి! వగమైశ్వరం మహాతేనాభగాయ విశ్వేషన మనుమదస్తు దేవాః ॥

టీ. వ్యాఘ్రవాన్మతే! ౬ భేదగురుదనగు బృహస్పతే! స్వాధివిత్తప్రేక్షణచేయ
నట్టి ద్ నూత్యుడా; ఏన = క్షుద్రజమానుని, బోధమాన్త్యయలయన్ బుధి మంతుని
తే గాయము. సంశ్లేషితే = ఇదిహాక్షిజుజమానుడ బుధి కాన్త్యులవాడై నన్ అర్హిహిని
పత్రరాంస్పృశితాధి = తిరుగానిపుడు మిగుల శక్తిమంతుడు. ఏనంక్షిని, మహా
పూధిగాతాన్త్యుశాన్త్యయలొకడు క్షతయ = కృత్రిమంతు. పుమానిశ్వజేవాః = శేవ
తలదల, ఏనంక్షిని, అనుమదతు = క్షుద్రజమానునివాన్త్య స తోష్టిమయగుగా.

సంహిత 1 కాండము 4 ప్రసాదికము 14 అనువాకము.

8 ధాతానాతి స్తవిశేషదంబునా, ప్రబావతల్లిక పతనో అగ్నిః |
 త్సోపావిష్యః ప్రబయోనగ్నిం రరాణో యజమానాను ద్రవిణా దధాతు ||

టీ॥ నాతి=కడుగులిచ్చు స్వభావముగల, ధాతా=ధాతయను శేషకన్న నిధిపతి=
 పద్మము, శంఖము, మొదలగు నవ నిధులకు ప్రభువైన, ప్రబావతి=బ్రహ్మదేవుడును,
 (ఇచ్చుటధాతృప్రబావతి శబ్దములు బ్రహ్మశేషహములు) సఃతా=సూర్యుడును, అగ్నిః=
 అగ్నిహోతుగ్రీడున్న, త్సోపా=త్సోపదేవుడున్న, సమ్మ=శ్రీమహావిష్ణుమూర్తియు=నరీ
 (నూర్గుడు శేషగునున్న దేవగణము) ప్రబయో=యజమానుని సుతావయో, సందరాణాః=
 శైష్వర్యాక్రీడింపుడు బాతావేకవచం) యజమానాను = యజమానుని కోతలకు, ద్రవిణం=
 ధవళమును, దధాను=పోషింపుగాక.

సంహిత | కాండము 1 ప్రపాతకము 10 అనువాకము.

9 ఆశాసానాపామదస, ప్రజాగ్ం పౌభాగ్యోదనూం | అగ్నే
 రనువతాభూత్యా సంసప్యే నుప్యతామమ్ ||

(ఈ చంద్రమునందు ఆర్యచన యోగ్యమగుచు గనుచును అయిదను మనవాడు పరిపుచ్చుచున్నందున వ్రాసుచుండి.)

సంహిత 4 కాండిము 2 ప్రపాదికము 6 అనువాకము

12 ఓషధయస్సంపద్యే సోమేనసహరాణాం యస్మై కరోతి ప్యా-
హ్నిణా సగ్ం రాజ్ఞా వారయామసి ॥

టీ॥ ఓషధముఁ దీక్షధులయందు దేశలలు (తినకుఁబ్రభులగు) సోమేనసహరాణాం సహ-
చంద్రునితో, సంపద్యే- పలుకుచున్నది, పట్టిన మంత్రావళిలోఁజుట, బ్రాహ్మణు-
లైనవారియందు, కరోతి-మాముక్కయందు ఆకులు-ఫలములు మొదలగువానిచే దైద్య-
మును చేయుచున్నాడో, గం-అలోగిరి, ప్యా-పక్ష-పక్షమేమివాడా! పారయామసి-
మేముతోగమునుండి తరింపఁజేసి రక్షింపుమన్నాము అని సోమేదీక్ష నామధిపతిని
అను కురికలన చంద్రుఁడోషగులకు యజమానుఁడని తెలియు చున్నది.

—అగ్నిశక్తివనయనమనాదాగ్నిర్వచనమ్.—

సంహిత 3 కాండము 3 ప్రవాకము 1. అనువాకము.

13 అగ్నే లేజస్మిన్ లేజస్మిత్వం దేవేషు భూయాస్తేజస్వంతం
మామూయుష్కంతం వచాస్వంతం మనుష్యేషు కురు దీక్షాన్యై చత్వా
తపశశ్చ లేజసే జహ్వామి లేజోవిదసి లేజో మామాహసీన్మాహంతే
జోహసీషం మామాం లేజో హసీత్ ॥

టీ॥ లేజస్మిన్ = లేజస్మగల, అగ్నే = అగ్నిహోత్రుడా; త్వం = నీవు, దేవేషు =
దేవతలయందున (దేవతలందరిలో) లేజస్మిన్ = లేజస్మగలవాడవు భూయా = కమ్మ, మను
ష్యేషు = మనుష్యులయందు (మనుష్యులందరిలో) మాం = నన్ను, ఆమామ్మంతం = ఆయు
గాయతముకలవానిగాను, లేజస్మంతం = కాన్తిలవానిగాను, వచాస్వంతం = బలముకలవా
నిగాను, కురు = చేయుము, దీక్షాన్యైచ = దీక్షయొక్కయు, (ప్రవృత్తతురీ) తపశస్చ =
తపస్సుయొక్కయు, లేజసే = లేజస్మగ్గొఱకు, త్వం = నిన్ను గూర్చి, జహ్వామి = హోమముల
చేయించునాను (అగ్నిహోతురీడా; నీవు) లేజోవిదసి = లేజస్మగెరింగిన వాడవైతివి.

శే. 1 = శే. 2 గుఱు, మా = నన్ను మా హాసీత్ = నీయగువాడుకలన, విదవిశ్చేష్టిక భోవుగాక, మానా శే. 2లో హాసీచం = శే. 1 నును లేచును విడువను, మా = నన్నను, లేచు = లేచునుమా హాసీత్ = ఎట్టుయిన విడువకపోవుగాక.

“ ఇంద్రాజన్యో న్నోజన్యోత్వం దేవేషుభూయా ఓజస్వంతం మామాయుష్కం పరకస్వంతం మనుష్యేషుకురు బ్రహ్మణోచ్యుతా క్షతస్యచౌజసే జురణోమ్యోజ్యో విదహ్యేజ్యో మామాహాసీన్యాహమో జ్యో హాసీచం మామామోజ్యో హాసీత్ ।

టీ. ఓజస్విక్ - బలముగల, ఇంద్ర - ఏయింద్ర రా. త్వం - నీవు, దేవేషు - దేవతల యందు, ఓజస్వి - బలశాలిని, భూయాః - కమా, మనుష్యేషు - మనుష్యులయందు, మాం - నన్నను, ఓజస్వంతం - బలశాలినిగాను, ఆయుష్కం - ఆయురాయుము కలవానిగాను పరకస్వంతం - కవికస్సుగలవానినిగాను, కురు - చేయుము, బ్రహ్మణోచ్యుతా - బ్రహ్మణా విస్మయకరముగా, క్షతస్యచ - క్షత్రియుకాలియుక్తయు, జనే - ఒలముకొలక, త్యాగి - తన్ని గూర్చి, జురణోమి - చూచుముచేయుమిన్నను ఏయింద్రా! నీవు ఓజస్వి = ఒలము

శురింగ వాడైతివి, ఓజః=బలము, మా = నన్ను, మాహాసీత్ = విశుభక బోవుగాక, అహం = నేను, ఓజః=బలమును, మాహాసీవతి=విడుదను, ఓజః=బలము, మాహం=నన్నును, మాహాసీత్ = ఎట్లయిన విడుదక బోవుగాక.

“సూర్యభ్రాజస్వీత్ భ్రాజస్వీత్వం దేవేషు భూయా భ్రాజ
భ్యంతం మామాయుష్కారం వర్చస్వంతం మనుష్యేషుకుసు వాయో
శ్చత్వా పంచభ్రాజ సేజఃపశోమి సువర్చిదసిసువర్చా మాహాసీన్మాహ
గ్ం సువహాణసిచం మామాగ్ం సువహాణసీత్ ।

టీ॥ భ్రాజస్వీక్ = దీప్తి (బిల్లురు)గల, మాన్య = ఓనూన్యడా! త్వం = నీవు
దేవేషు = దేవతలకుందు, భ్రాజస్వీ = దీప్తిగలవాడవు, భూయాః = తమ్ము, మను
ష్యేషు = మనుష్యులకుందు, మాం = నన్నును, భ్రాజస్వీత్వం = దీప్తిగలవానిగాను,
అయుష్కారం = ఆయుర్పాములుగలవానిగాను, వర్చస్వంతం = బలముగలవానిగా
నూ, కుసు = దేవును, వాయోశ్చ = వాయుదేవునియొక్కదేవు, అహంచ = నీటియొ

కర్మయోగోపనిషత్ = దీప్తికాండ. త్వం = నిన్ను గూర్చి. జానోమి = నాలోచించుచున్నాను (పీనూర్వఃడా; నీవు) సుఖర్మిల్ = స్వర్గమును, తెలిసికొనినవాడవు, అసి = వితివి, మరణం = మరణం) స్వర్గాదు, మా = నన్నును, చూహోశీత్ = విడువకబోవుగాక, అహం = నేను, గుహ = స్వర్గమును, మాహానివం = విడువదు, గుహ = స్వర్గము, మాం = నన్నును, మాహోశీత్ = విడువకబోవుగాక.

“ మయిమేధాం మయిప్రజాం మయ్యగ్నిస్తేజోగధాతు మయిమేధాం మయిప్రజాం మయింద్ర ఇంద్రియందధాతు మయిమేధాం మయిప్రజాం మయిసూర్యోభ్రాజోదధాతు ।

టీ. అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుడు, మయి = నామందు, మేధాం = ధారణశక్తిని, మయి = నామందు, ప్రజాం = సంకల్పమును, మయి = నామందు, లేజః = లేజనును, దధాతు = ఉంచుగాక, ఇంద్రః = ఇంద్రుడు, మయి = నామందు, మేధాం = ధారణశక్తిని, మయి = నామందు, ప్రజాం = సంకల్పమును, మయి = నామందు, ఇంద్రియం = బలసామర్థ్యవిశేషములను, దధాతు = ఉంచుగాక, సూర్యః = సూర్యుడు, మయి = నామందు, మేధాం = ధారణశక్తిని, మయి = నా

యందు, ప్రజాం=సంతానమును, మయి=శాయందు, భౌజి=చీప్తని, దధాతు=ఉంచుగాక.

(ఈ మనువాకయనందు, దీక్ష తపస్సు తేజస్సు ధారణ శక్తి బలము మొదలగు నవి అగ్ని దేవతలవలన బ్రాహ్మినింపబడుచున్నవి, మీద చెప్పినదీక్షాదులు బ్రహ్మచర్యము చేయు నటువులకు ముఖ్యముగ నుండరలెనుగాన నీ మనువాకముచే నుపనయనాది యందు విప్రోత్తములొగ్గించింపుచున్నాననుట.

వివాహమహదాశీర్వచనమ్.

ఆరణ్యకము 1 ప్రపాఠకము 27 అనువాకము.

14 యోనైతాం బ్రహ్మణోవేద । అమృతేనావృతాంపురీమ ।

తస్మై బ్రహ్మచ బ్రహ్మచ । ఆయుః కీర్తిం ప్రజాందదుః॥

టీ బ్రహ్మణః= సర్వభూవానందాత్మకమగు నద్వితీయపరబ్రహ్మసంబంధమైన అమృతేః= హమానందముచే, ఆర్పతాం= వ్యాప్తమైనట్టి, తాంపురీం= అశీక చైతన్యమునకా ధారమగు శరీరమును, యోనై= ఎవడు, వేద= తెలిసికొనుచున్నాడో, తస్మై= వానికొ

జకు, బ్రహ్మచ-పహత్యయు బ్రహ్మచ = బ్రహ్మదేవుడును, (మఱియు సమస్తదేవ
తలను, ఆయుః = ఆయుర్గాయమును, కీర్తి = కీర్తి, పృథావి = సంతానమును, దురుః =
ఇచ్చుచున్నారనుట.

బ్రాహ్మణము 1 కాండము 4 ప్రపాఠకము 4 అనునాకము.

15 భాగధేయేనేహేనం ప్రణయతి । బ్రాహ్మణాః పేయశ్చర
శత్ । బ్రాహ్మణోవైసర్వాదేవతాః । సర్వాభిశ్చైవనందేవతాభికుద్ధతి ॥

టీః (పాఠాంతరాలయన గావాకపత్యాన్ని హోత్రమునుండి యాశావనీయాన్నిని
గూర్చి యన్నిప్రణయనముచేయుటకు పూర్వము గూర్ఖుడెడ సమించినేని యాహిత్యాన్ని
కిదోవమున్నది, వాచ్యాఅలాసంభవించినవో (రాత్రిప్రణయించినపుడు) బంగారమును
దగ్ధచేయఁజేసి (దానితో) తూర్పుభాగమునకు ప్రణయనము చేయవలయును, ఇట్లుజేసి
నవో) ఏతః ఈయన్నిని, భాగధేయేవైవ = భాగధేయము చేతనే, ప్రణయతి = తీసినవా
డగుచున్నాడు, అర్షేయఃతస్యప్రవరమును తెలిసిఃటి, బ్రాహ్మణః = బ్రాహ్మణులు (దు,
ఉద్దేశత్ = మీదఁజెప్పినయన్ని ప్రణయనమువిధిగా చేయవలయు, బ్రాహ్మణః = బ్రాహ్మణు

ఋక్షా, సర్వాదేవతాశ్చ = సమస్తదేవతా స్వర్గూపాదృక్షాదా! ఏవః = ఈయన్నిని, సర్వాభిః =
 శకుస్తమైశ్చ, దేవతాభిః = దేవతలచేతను, ఉద్ధరితః = ఉద్ధరింపుచున్నారనుట, అవగా ప్రిణ
 యాకము చేయుచున్నారని తాత్పర్యము,

ఆరణ్యకము 2 ప్రపాఠకము 15 అనువాకము.

16 యావత్పితౄర్వేదవత్సా సర్వావేదవిది బ్రాహ్మణే వస
 వి తస్మాద్బ్రాహ్మణభ్యోవేద విద్యోదివేదివేదవ స్కుర్వాన్నాస్త్వీలక్ష్
 యేదేతా ఏవదేవతాః క్షీణాతి ||

టీ|| యావత్పితౄదేవతాః = అన్ని మొదలు విష్ణుహస్తంతుమ దేవతలెదలుకలలో,
 తాస్మర్యాః = వారిలందఱును, తదవిది = తదము దెలిసి నట్టి, బ్రాహ్మణే =
 బ్రాహ్మణునియందు, వసంతి = ఉంటున్నారు, తస్మాత్ = అందువలన, తదవి
 ద్యభిః = తదము తెలిసిన, బ్రాహ్మణేభ్యః = బ్రాహ్మణులకొక, దివేదివే = ప్రతిది
 వము, ననుస్మక్త్యాత్ = ననుస్మరింపవలెను, అస్మిల = అట్టివహ్నుభౌ పులసంబుకు.

చునునకురచును, సక్తిశయేత్ = పలుకబడదు, వాక్కిష్టిస్యాగ్రముఃశీనినవాడు, ఏతా ఏకదేశతాః = వారియందుండు, దేశతలను. ప్రసాది = సగిష్టమైష్టిచున్నారనుట.

సంహిత 5 కాండము 4 ప్రపాఠకము 12 అనువాకము.

17 పర్యాప్త్యాఅనంతరాహూయ సర్విస్తామోఽతిగాత్ర ఉత్తమమ హర్షవతి సర్వస్యైవై సర్వస్యజైవై సర్వమేవతేనాఽహ్నితీసర్వం జయతి ।

టీఁ (అశ్వమేధయాగమున గానముగేయబడునట్టి యణ్ణావాకసామము) పర్యాప్త్యై = సంభూర్తికొఱకున్ను, అనంతరాయాయ = నిర్విఘ్నముకొఱకున్న అనుచున్నది స్వాస్త్యము = త్రికృత్తు, పంచదశము మొదలగు స్తోత్రములుగల, అతిరాత్రః = అతిరాత్ర మనెడికరువు, ఉత్తిమమహర్షరతి = తుదికోజున చేయదగినదగుచున్నది ఈసగ్యస్తా మము, సర్వస్యజైవై = హిందుటకుపేటగాని, సకలకామ్యప్రాప్తికొఱకును, శరస్వతీశైవ్య- సకలశత్రువిజయముకొఱకును అగుచున్నది, తేనః = ఆసగ్యస్తామముచేత, సర్వం = సర్వము

గుకామ్యమును, ఆహ్వానితములను, భూపాలముచున్నాడు, స్వంజయభి జయింపదగిన శ్రుతుండలని, జయింపుచున్నారనుట.

. సంహిత 5 కాండము 7 ప్రపారకము 4 అనువాకము.

18 అగ్నేయశస్త్రిన్ యశసేనుమర్పయేద్రావతీ మపచితేమి హాపహా । అయంమూర్ధాపరమేష్ఠీ సునర్వాస్పమానానా ము త్తమశ్లోకాంబు ॥

టీ. యశస్త్రిన్ = అధికమగుక్తిగర్జితువంటి, అగ్నే! ఓయగ్ని హోతుడా! ఇమం = ఈ యజమానుని, యశసా = కీర్తితో, అర్చయ = కలుపుము, ఇంద్రావతీం = ఇంద్రకౌగ్యమును, అపచితీం = పూజను, ఇహ = ఇప్పుడు, అపహా = సంపాదించుము, అయం = ఈ యజమానుడు, సమానాం = సభవారిలోమూర్ధా = నీయమగ్రహమువలనగిర సానీయము, పగమేష్ఠీ = ఉత్తమమగు స్థానమునందుండువాడును, సునర్వాః = మంచి కాంతిగలవాడును, త్తమశ్లోకః = మంచి కీర్తిగలవాడును, అస్తు = అగు గాక.

సంహిత 3 కాండము 2 ప్రపాదకము 8 అనువాకము.

19 అస్మేదేవాసా వపుషేచికిర్వతయమాశిరా దంపతీవామమ
శ్నుతః॥ పుమాన్పుష్పోణాయతేవిందదేవస్వధవిశ్వేలరపావధ జేగ్యహః॥

టీ॥ దేశాసః = ఓదేవతలారా! అస్మే = మాయొక్క, వపుషే = శరీరముకొఱకు,
చికిర్వత = శోగముగాని పాపముగాని లేకుండుటచేయుడని భావము, ఆశిరా = పెరు
గుచేతను, యం = ఎట్టు (రూపవిశేషమును) వామం = మనోహరమగు 'రూపవిశేషము
ను, దంపతీ = ఈయజమాన దంపతులు, అశ్నుతః = పొందుచున్నారో, (అట్లుమాళిగీ
ముకొఱకు చికిర్వచేయుడని భగార్జునునకన్వయము) (ఈమంత్రములు పఠింపుచున్నప్పుడు
క, ఈపద్యము = అనుపాత్రకుండుదశావస్థమునుంచి, దానియందుజన్మదంపతులుపై
రుగును విడచిపెట్టుదురు) మఱియు నీదంపతులకు, పుమాకా పురుషులచే పరిపూర్ణు
డగు, పుత్రుః = కుమారుడు, జాయితే = పట్టుగాక, అట్లుజన్మించుడు పుత్రుడు, అధః =
పీదప, కను = ధనమును, విదంతే = పొందుగాక, మఱియు, గృహః = ఇంటనున్న,
విశ్వే = అందఱును, అదపాశి = పాపములేనివారై, ఏదలే = కృతినొందుగాక.

20 ఆశీర్వాదా దంపతీవామమశ్శుతా మరిశ్శోరాయస్సచతా
గ్ం సమోకసా యఅసిచర్పందుగ్ం కుంభ్యాసహేపేనయా మన్నమ
తింజహతుసః ।

టీ॥ ఆశీర్వాదా = లోకదక్షిణ, శైరుగ
గృహముననిలపించునట్టియు. దంపతీ = దంపతుః
పొందుతుగాక, అశిష్టః = పుత్రులుగల, యజమాః
పొందుగాక, యా = వీరుజమానుడు, ఇన్ద్రేనసహ
తమై, సోమసంకుందు, సందుగ్ం = ప్రస్తుతన
కుంభ్యా = కడగలో, అసించత్ = పోయెనువా
అమరించుచున్నదిని- జహతి = విడుచుచున్నాడు;

21 సర్వోక్తపీఠత్యస్య జాయ
సహజానిర్యశ్చుముఖస్యమాన ఇంద్రా

చ్చుచున్నట్టియు, సమోకసా = ఒక్క
గామం = కల్యాణమును అశ్శుతాం =
, రాయః = ధనములకు, సచతాం =
తియు క్కుడై, గూడుక్ = సాధు
వధిభావమునొందియున్న షీగమును,
, (అట్టియజమానుడు) సహ = వాడు

గానః పుత్రాంలకృశాసోలన్యః
శిరగ్ం సహకుంభ్యాదాత్ ।

త్రి సూత్రాని = త్రిశ్రోత్రాని = త్రివిధములు. మ. ౩. శుద్ధమాశా = శుద్ధములు.
 మ. ౩. చేయనగుచున్నవి. అంశాని = భాగములు, ఇంద్రాని = ఇంద్రుని కోట, తుంభాని =
 కడపలు. ఆశాని = పురుగు, అదాత్ = ఇచ్చి వాడే, అన్య = అట్టియైనాను జమానునియొక్క
 జాత్యాభ్యాన్య, కర్మిక్రిశీ = మృదువైన కలయగుచున్నదియు, పిన్దీ = బలనియున్నదియు.
 (అ. ౩. గా. ౩.) అన్య = భేదమునునియొక్క, పుత్రాని = కుమారులు, పీవానా = బలినవారు
 ను, అకృతాని = వ్యాధి మొదలగు కారణములచే నెల్లఁగు శుష్కింపనివారును
 (అ. ౩. గా. ౩.)

(అనుకాశం.)
 ౨౨ అర్చిష్టానములనుపజాస్యమిషం దధాతు ద్రవిణ్ం సవ
 ర్భసం సంజయన్తేత్రాణి సహసావమింద కృణ్వన్తామన్యోఽమద
 నాన్ సపతాన్ ॥

మనమహాపూర్వభాగ్యమును నన్నియును, పరచకనంబునహితమైన, ద్రవిణంబును, దుగ్ధమును, ఉత్తమతీయము, ముప్రభాన్త్యంబునుచింతానము కల్గి యిండుటయును. ఇమః = మేము, ఇహ = ఇదియుండుదా! ఊహకంబుదగ్గిరాని తవోపభోగ్యమును నన్నియును.

గుంసీపు శాఖోజిమ్మగాక, మఱియు నీప్రసాదమునలన, శ్రీతాణి = శ్రుత్యేత్రములను సంజయశ్శా = జయంపుచు. అన్యన్యపత్నాశ్శా = మఱికొందరు శ్రువులను, అహః = నేను, సహః = బలుచు చే, అథరాశ్శా = నాయజ్ఞకు లోడివహరిగా) కృత్యానః = చేయుచున్నవాడనుకాగలను, మే = నాయకుకై, అశిః = (ఇది) (ఇది నాపార్థివమని తాత్పర్యము.)

సంహిత ౪ తాండము ౪ ప్రపాఠకము ౪ అనునాకము.

23 వసవస్త్యురుదైః పురస్తాంతాంతం పితరస్తాయమరాజానః
పితృభిర్దక్షిణతః పాంత్యాదిత్యాప్య పితౄదేవైః పశ్యంతామతుద్య
తానస్తామానుశో మరుద్భిరుత్తరతః పాతుదేవాస్త్యేంద్ర జ్యేష్ఠావరుణ
రాజానో ధస్తాన్యోవరిస్తాన్యపాతు ॥

టీ॥ రుదైః = ఏకాదశరుద్రులతోనూడ, రసవా = అద్వైతగువులున్న, శ్వానిన్ను, పురస్తాత్ = కూర్మభృగమున, పాంతు = కక్షించుదురుగాక, యమరాజానః = యముడు రాజుగాగల, పితరః = పితృదేవతలు, పితృభిః = పితృదేవతలతోనూడ, శ్వానిన్ను,

ఆశీర్వాచనమంత్రార్థము.

౨౪

దక్షిణతః=దక్షిణదిక్కుయందు, పాంతు=రక్షింతుగాక, విత్వైశ్చైః=విశ్వదేవులతో
 గూడ, అదిత్యాః=దానవకాదిభుక్తులు, త్వా=నిన్ను, పశ్చాత్=పశ్చిమదిక్కుయందు,
 పాంతు=రక్షింతుగాక, ద్యౌతానః=మిక్కిలిప్రకాశంపుచున్నట్టి, ద్యౌతాసుడను. మారు
 తః=చురుత్పత్తి, చురుద్భి=ఇతిరమరుద్భావముతోగూడ, త్వా=నిన్ను ఉత్తరతః=ఉత్తర
 దిక్కుయందు, పాతు=రక్షింతుగాక, ఇంద్రశ్యేషాః=ఇంద్రుడుతొందలగుతారును, వహణ
 రాజానః=వరుణుడురాజుగాగతవారును, అనునీయుభయంధములగు, దేవాః=దేవతలు,
 త్వా=నిన్ను, అభస్తాత్=అభోభాగమునను, ఉపరిస్తాచ్చ=మీదుభాగమునను, పాంతు=
 రక్షింపునుచుగాక.

సంహిత 6 కాండము 1 ప్రపాఠకము, 10 అనువాకము.

24 అగ్నికోస్య సామస్యాన్నా పైతృతేముష్మిన్ లోకేసోమగ్ం
 రక్షియ్యుర్వదేతేభ్యస్య మక్రయణానను దిశెత్తికోస్య సామోభవత్యే
 తేస్యాముష్మిన్ లోకేసోమగ్ం రక్షన్తి.

టీ॥ (స్వానుడు, భ్రాజుంగు, అంఘారి, బుభారి, హస్తాదః, సుహస్తాః, కృశానువు, ఈగంధర్వులు, సోమరక్షకులు, వీరికి, గోవు, బంశారము, ఎద్దు, వస్త్రము మొదలగువానిని సోమక్రయాణము కొఱకెక్కరలయును. అట్లుగానిచో, ఆస్య = ఈయజ మానునియొక్క, సోమః సోమరసము, ఆక్రీతః ఏకస్యాత్ = కొనబడఁదియగును, అస్య సోమం = వీనిసోమరసమును, ఏతే = ఈశ్వానాదిగంధర్వులు, అముష్మిన్లోలాకే = స్వర్గలోకమున, నరత్నేయః = సంరక్షింపఁ, ఏతేభ్యః = ఈగంధర్వులకొఱకు, సోమక్రయాణాత్ = గోవుమొదలగువాటిని, యదనుదిశతి = ఇచ్చినయడల, అస్యసోమః = వీనిసోమము, క్రీతః = కొనబడినది, భవతి = అగుచున్నది, ఏతే = ఈగంధర్వులు? అస్యసోమం = వీనిరసమును, అముష్మిన్లోలాకే = స్వర్గలోకమున, రక్షన్తి = రక్షింపుచున్నారు,

సంహిత 3 కాండము 2 ప్రపాదకము 10 అనువాకము.

25 గానఞ్జలద్రపాయా మిత్రాపరుణా వశ్యివాపభిదాసశిభా.

తృప్త్యుజ్జ్వలితేశ్వభస్మతిః ఉదమహంతమధరం పాతమామి యథేంద్రా
వాముత్తమశ్చేత్రయాని ।

టీ. శుభశస్మతి = శుభశక్త్యుపాధింతుడగురంటి, హేఇంద్రవాయా - ఇం
ద్రవాయువులారా! మిత్రాగరుణా = మిత్రవరుణదేవులారా! అశ్వినా = ఓయశ్వినీదేవ
తలారా! మౌనాభ్యాభ్యుద్యుతః = ప్రళయపు, నః = మమ్ములకు, అభితాసతి = హింసించుచు
న్నాడో, మజీరణ ఉత్పిక్తితే = మమ్ములనల్పమించి నోచుపానముఁ జేయుచున్నాడో,
తం = ఆశతృపును, అహం = నేను, ఇదమధగంసాతియామి = ఇదుగోకించుగాబడదో,
యంచుచున్నాను, హేఇంద్ర = ఓయంద్రుడా! యథా = ఎట్లు = అహం = నేను, ఉత్త
మః = శ్రేష్ఠుడనై, చేతయాని = ఇహపరిలోకభాగము గలవాడను కాగలనో యట్లునుగ్ర
హించునుట.

సంహిత 5 కాండము 6 ప్రపాతకము 5 అనునాదిము.

26 తత్త్వేతేసహస్రకం సహస్రం పుత్రానవిదంత ప్రథతే

ప్రజయాశకుభిష్టాం మాత్రామాప్నోతి యాంతేఽచ్చాయపవనిద్వా
సేతిమగ్నిః చినుతే ॥

టీ. శే = అట్లూకముని కుమారుడైన పరుడను మునిజర్యుడును, ఈశానిసు
కుండగుకక్షీగుండువునియు । శే ఈసుగ్నిని తనయొద్దైనవీళిహావ్యుడును పురుకుత్సుని
కుమారుడగు బోధిదక్షునినువాదించును. తతః = ఒకసంకల్పరముభరింపఁదగిన పంచహవి
హవిర్భక్తిగల సువాసుకవేషినికడ, సహస్రీగ్ం సహస్రం = ఒక్కొక్కొక్కొక్క
వైద్యులొక్కఁడ, పుత్రాక్ష = పుత్రులను, అవిందంత = పొందిరిగాని, యః = ఎవడు
ఏరొం యల్లను కొక్కొక్కఁడైనవాడై, ఏకగ్నిం = ఈమగ్ని హోతునినూర్చి, చి
నుతే = బొందినట్లును మునోమునో (వాడు) శే = అబ్బున్చి పుత్రులు, యాం =
మాత్రాంత్రమునందగుపుత్రులను, క్షయైశ్వర్యమాణమును, అగచ్ఛత్ = పొందినో
రాంమాత్రాంత్రమునందగుక్షయైశ్వర్యముయొక్క పరిమాణమును, అప్నోతి = పొందుచున్నారనుట.
స పాత 4 కుండము 7 ప్రపాతకము 14 అనువాకము.

27 ఇంద్రమానోరీరిషో మాపరాదాః । యేనస్యపత్యా అపతే

భవంత్యిద్దాగ్నిభ్యా మవబాధామహేతాన్ । వసనోరుద్రాఽదిత్యా
ఉపరిస్పృశం మోక్షం చేత్తాం మధిరాజమక్షన్ । అర్వాంచమిద్రమ
ముతోహవామహేయో గోజిదనజదశ్వజద్యః । ఇమంనోయజం విహవే
జవన్వాస్యకుర్వో హరినోమేదివంత్యా ।

టీ. హేఇంద్ర = ఓయింద్రదా! నః = మమ్ములను, మనోరిషః = హింసించకుమా,
మాపరాదాః = తిరస్కరింపకుమా, నః = మాకు, యే = ఎగురు, సపత్నాః = శత్రువు
లూ, తే హరు, అపథవంతు = పరారులగుదురుగాక, మతీము, తాక్షా = ఆశీర్వపులను,
ఇంద్రాగ్నిభ్యాం = అనుగ్రహించిన యింద్రాగ్నులతోకలసి, అవ బాధామహే = బాధించి
పుణిష్టాము, కనువోరుద్రాఽదిత్యాః = కనురుద్రాదిత్యదేవతలు, మా = నన్ను, ఉపరి
స్పృశం = స్వస్యకమానుస్పృశించునట్టివాడనుగాను, ఉగ్రం = శత్రుత్విస్సాధమునకు
సమర్థునిగాను, చేత్తాం = బాపముగలవానిగాను, అధిరాజం = అందరికీ ప్రభువునుగాను,
అక్షిణ్ = చేయుదురుగాక, యో = ఏయింద్రదా! నోజిత్ = పరులయొక్క, గోవులనుజయించు =

పట్టివాడో, యో = ఏయింద్రుడు, ధనశీల్ - పనధనములను జయించునట్టివాడో, యో
 ఏయిందుగ్రిడ, ఆశ్వశీల్ = పరులయొక్క గుర్రములను, జయించునట్టివాడో, అట్టివేనే-
 ద్రుని, అర్ఘ్యంచం-మాత్రదురుగ, అసురశి-ఈయజ్ఞ కారణము (మిచ)నలవ, హవామహో-
 షిల్బుచున్నాము, శ్రీహరికః- హరియను శ్రేయగల గుణములుగల్గిన యోయిందుగ్రిడా!
 విహతే-అశేకులు, నినుల్బిల్బుచున్నను, హ-మాయొక్క, ఇమరియగః - ఈయజ్ఞమును-
 జూపశ్వ-శేవింపుము, మతియు, త్యా-నిన్ను, అన్య- ఈయజమానునియొక్క, మేదివం,
 శ్చీ హమాకలసానిగా, కుర్మః-చేయుచున్నానుట.

సంహిత 4 కాండము 2 శ్లోపాశకము 3 అనువాకము.

28 పునస్తాదిత్యాయద్రావసవస్యమింద్రతాం పునర్భిహ్యోద
 మనీధయజ్ఞైః! ఘృతేనత్వంతనువోవధయస్య సత్యాస్సంశుయజమానః

సప్తకామా

ఆశీర్వాచనమంత్రాగమము.

బ్రీ. శ్రివసునీధ = ధవప్రాప్తికి కారణుడవగు, అశ్వు = అగ్నిదేవుడా, త్వం = నిన్ను, ఆదిత్యాః దావదాదిత్యులును, రుద్రాః ఏకాదశరూపులును, కపవః అవవనువులును, బ్రహ్మణః ఋత్యువులును' యజ్ఞే సాధవధూతములగు యజ్ఞములచేత, పువః - తిరుగా, సమింధతాం = అనఁగా నుపకాంతినిొందిన నిన్నువృద్ధినిొందింతురుగాత యనియర్థము. త్వం - నీవు, ఘృతేన - ఆబియముచే తృప్తికొందినవాడవై, తనువః - మాశరీరములను, కరణ్యుర్వ-కృద్ధినిొందింపుము, నీవు సంతుష్టినిొందినవో, యజమానస్య - యజమానునియొక్క, కామాః - కోరికలు, సత్యాః - సత్యములైనవి, సంచు - అగుగాక, నీయనుగ్రహమువలన యజమానుని కోరికలు సిద్ధింపుగాక యని ముఖ్యాభిప్రాయము.

సమహిత 2 కాండము 6 ప్రపాఠకము. 1 అనువాకమ్.

(పితామహే ప్రమాణాః ప్రబానూయాజాయత్ప్రయాజా నిష్టాహవీం
వ్యభిఘారయతిషితైవ తత్ప్రతేణసాధారణమ్.

29 కురుతే స్మదాహుర్వశైచపం వేదయశ్శకకా పుత్రస్య

శ్రవణంకథా సాధారణం పితృతత్వస్కన్ద మేవ తద్యత్ప్రయాజేష్వి షేషు
స్కందతి గాయత్రైవైవ లేనగర్భం ధత్తేవాప్రజాం పశూన్ యజమానా
యప్రజనయతి ।

టీక: ఆకీర్ణచన సమయములయందు చాలాపండితులు కీనిన“కురుతే తస్మాత్తని
ప్రారంభింపుచుందురు, అందువలన వాక్యసమన్వయము కాబడున “పితృతైవప్రయాజాః” ఆ
మంత్రాగ్రవాక్యము నుదహరించి టీక వ్రాసియుండెను.

టీక: పితృతైవయాజాః = యాగములందు పూర్వము చేయుచున్న పశుకాని
వశోమములు, పితృస్థానీయములు (తండ్రివంశివి) ప్రయామాయాజాః = భుజినువశోమము
చేయుచుండుచున్న అనూయాజలు, పుత్రస్థానీయములు (పుత్రసమానములు) యత్ప్రయాజా
నిష్ఠాపాపీగ్ంవ్యభిహారయతి = ఎందువలన ప్రయాజవశోమముచేసి అనూయాజవశోమా
ర్థము “ఉపధ్యతో” అనుపాత్రమునందు సంగ్రహించినపురోడాశము మొదలగుసావిత్సుల
సుగూఢప్రయాజశేషులు వాఙ్మయముచే నభిహారణముచేయుచున్నాడో అందువలన పితృ
వతత్వత్వేణ సాధారణం కురుతే = పితృస్థానీయములగు ప్రయాజలయొక్క మిగిలిన

అశీర్వాదన మంత్రాంగము.

36.

యాజ్ఞము, పుత్రస్థానీశుమలగు అనూనూజలకుఁగూడ నుపయోగింపఁబడు మన్నదని
 భావము, తస్మాత్ = అందులకుఁ యత్నే ప్రసాదించుచు వేదముఁబడివి పృథాణానూ
 యాజుల వృత్తాంతమునిట్లు దెలిసికొనునో, యత్సేవ = ఎవడట్లుగాక దెలిసికొనకయుండు
 నో, ఈశెందువిధంబులగు, జనులయొక్క సభిలోనుపవిష్టులయిన యనభిష్టులు, కథా-వీ
 తారణము చేత, పుత్రస్య - కుమారుని యొక్క, ధనము శేవలం - ఒక్కయో
 జనమునకే వాక్కుకలదియైనది? పితూఃతండ్రియొక్క ధనము, కథా-వీతారణముచేత,
 సాధారణం-ఆతండ్రికిని కుమారులకును వాక్కుకలదియైనది? ఇతి-ఇట్లు ఆహుతి-పలుగ్రా
 మస్వారు(ప్రశ్నింపుచువారు.) ఇచ్చటపాఠములు వ్రాయుచున్నారా? దృష్టానను
 చెప్పవలయును. పితృపుత్రీసానీయములగు పృథాణానూజలలో పితృస్థానీయములగు
 పృథాణుల శేషాజ్యముచే నమాజహవిక్కుల నభిషేకించుటచేతను పితృధనము సాధారణ
 మనియు అనూనూజ శేషాజ్యముచే ప్రయాజహవిక్కులకు అభిషేకమునపేక్షితముగాన
 పుత్రీద్రవ్యము పుత్రునిచే యగుననియు నీపృథాణుల వివాదితత్వమునకు తుక్తముచెప్పఁ
 దగినదిని తాత్పర్యము. ప్రయాశేషుఃప్రయాజవిధులు ఇచ్చేషు - జరుపబడినవిదప, యత్
 శ్శీంధతి- శేషహవిక్కులయందే, యభిషేకము 50 అకాబ్యము వినుతబడనో, యది

మునుప్రపవరయతి యదాపిసన్నదో రుర్భవత్యశమిధుసీ భవతోగ
 శతస్మిచ్యతే ధ్రువాః ప్రజాయతే ।

టీఁ (అగ్నిద్రుడు శస్త్ర ఉద్ధాత అనునీశామంబులు ఋత్విజులఁ గొండు
 కుండును నీరిసైక్రికవాక్యము లిందుచెప్పఁబడినవి. ప్రేక్షకులఁగా నశ్వరూపిణిర ఋత్వి
 జులఁగా శిష్యభాషితకావ్య విభాగమవలకును.)

(మఱియు నోయాగ్నిధుడా! శస్త్రయొద్దగూరుచుండు మనియు) శస్త్ర-శస్త్రయ
 యను, ఋత్విజుడా? నీవు, పత్నీం-యజమానుని భార్యను, ఉద్ధాతయ - లేవనెత్తినీవికొని
 లక్ష్మ్య-ఇత్యాహ - అనిపట్కొనువాడు. ఇందులకు అగ్నిశ్-అగ్నిధుడు, శస్త్ర
 యుగ-శస్త్రయందే, శతీ-లేతమ్మను. దధాతి-ఉంచుచున్నాడు. శస్త్ర - శస్త్రయను
 నాతిడు, పత్నీయాం-భార్యయందు లేతమ్మనుంచుచున్నాడు.

(లేతమ్మమనట ప్రశోత్పత్తి సాధకుని సామర్థ్యమునుచెప్పుచు) ఉద్ధాతాసం
 భార్యపతి = వివశస్త్రయొక్క వాక్యప్రకా మద్ధాత భార్యను చూచుచున్నాడు, త్ర
 జాశాం = ప్రజలయొక్క, పరిజనాః = పట్టుకొనుట, ఉద్ధాత = ఉద్ధాతప్ర

బాపతిర్వానీమః బ్రహ్మసమానుడు (అనిభావము) అపః = పశ్చే జనీజలమును ఉత్తరి
 శర్మతి = భార్యతనగృహప్రదేశమునందుంచుచున్నది, రేతవీతలన్నింటిని - (అట్లుచేయుట)
 రేతస్సేకమునంటి దగునని తాత్పర్యము, ఉపరణోపప్రసర్తయతి = విదడజెప్పిన తస్మేజ
 నీజలమును భార్య తఃయూరు ప్రదేశ (తొడలు) ముననుంచుచున్నది, ఉపరణా = ఉప
 ప్రదేశసామర్థ్యముతోడనే, రేతః = రేతస్సు, నీచ్యరేహి = లోకమున విడువబడుచున్న
 దనిభావము, ఉపరం = ఉపరప్రదేశమును, నగ్నంకృత్యా = వస్త్రహీనముగాశని ప్రసర్త
 యతుర్విష = భార్యప్రకర్తింపుచున్నది (ఉంటున్నదని తాత్పర్యము) యదాహి = ఎప్పుడై
 తే, ఉసుః = ఉపరప్రదేశము, నగ్నః = వస్త్రహీనది) భవతి = అగుచున్నదో, అధః = అటు
 పిమ్మట, మిథునీభవతిః = శంకరాగము నొందుచున్నారు, అధఃపిదప, రేతః = రేతస్సు, నీచ్య
 రేవిడువండుచున్నదనిభావము, అధః = అటుపైని, ప్రచాః = ప్రజలు, (విడ్డలు) ప్రచా
 యంతే = పుట్టుచున్నారు.

(ఈతొలిచే గర్భాధాన సమయమున కాశ్యపింపుచు వ్హారము)

ఈఅప్రదేశముందుంచు చేదకాత్రప్రబీణకేగల మహానుభావులందఱు తారివారి
 సాదుర్యమునసమీచి ప్రకృతకాలాదితములను జూచియే ముందుగా అశ్వచక్రమంత్ర

భాగమునందుగల మాత్రమునకు పుత్రములనుచ్చరింపుచు విమర్శింపకను, జటా, మొదలగు వానితో శ్రేయస్కరమైన వాక్యములను చేర్చి అశ్వత్థాశ్రమము భూరితేయమువచ్చునని తాత్పర్యము.

అథ బ్రాహ్మణమ్.

బ్రాహ్మణము శిశూండుము రప్తపాతకము 1 అనువాకము.

31 నాంగ్రహణ్యేష్టాయజితే । ఇమాంజనతాగ్ం సంగృహ్యే
నీతి । ద్వాదశాంత్రి రశినాభవతి । ద్వాదశమానాస్సంవత్సరః । సంవత్సరమేవావిదుండే । పాంశీభవతి ఊర్జ్యముంబాః । ఊజకమేవావదుండే ।

చిత్రావత్సరంభవతి । చిత్రంవావత్సరమ్ । యదశ్వత్థసమృద్ధ్యై ॥

టీకః ॥ ఇమాం = అంగ్రహణ్యముగ గలబడుచున్న జనతా = జనసమూహమును, సంగృహ్యే = సమీక్షించి, సాగ్రహణ్యముచే నిర్ణయించునని యాభిప్రాయముగలవాడు, సాంగ్రహణ్యేష్టాయై =

పార్వతివాణిష్టిచే, యజులేయగ్రముచేయవలయును, తానుకోరిననమస్తకాశ్వాసులుదేనిచే
 శిద్ధింపుకోయదిసాంగివాణిష్టియని చెప్పఁబడును, రశివా=గుత్తమునుబట్టుటకుపయోగ
 మగు త్రాడు, ద్వాదశాదిత్మి = ఇరువదినాలుగుగుశములుగల పరిమాణము నకొన్నియును
 సంజ్ఞ, (మూర, అనవచ్చును) (అట్టితాళిదు) పన్నెండు మూరలు పాడవుగలది, భవతి=
 అగుచున్నది, శంఖత్యగః=సంఖత్యరము, ద్వాదశమాసాః=పన్నెండుమాసములు, అనఁగా
 పరిశ్రేణిండుచుపడు లోకసంఖత్యరమని భావము) అట్టిసంఖ్యాసామాన్యముచే, సంఖత్యగ
 మేక=సంఖత్యము నే అనరుంధే=పొందుచున్నాడు, వహంతీభవతి = వివాదశైక్కినతాళిదు
 ముంజయనుగడ్డిచే నిర్మితంబడివదగుచున్నది, ఊర్ధ్వములూః = ముంజుగడ్డి, బలస్సగిరా
 పము, ఊర్జమేక=అందుచేబలముచే, అరుంధే=పొందుచున్నాడు, చిత్రానక్షత్రానిభవతి=
 అశ్వమేధయాగముపూర్తింభించు సమయమున చిత్రయనునక్షత్రానిగు (ఉదవలసినది) అ
 గుచున్నది, యధశ్వమేధః = అశ్వమేధయాగమేదియో, ఏతత్కర్మ = ఈకర్మ (ఈఅశ్వ
 మేధము)చిత్రంపై = చిత్రమైనది, సన్మృత్యైర్ = మరణము కార్యసన్మృత్యైర్ = మరణముచు
 గన్పడునుట.

గ్రాహ్యము 3 కాండము 8 ప్రసారము 3 అనువాకము.

32 బహుశ్చ బహుశ్చాయై బహుశ్చాయై బహుశ్చాయై బహుశ్చాయై
వాదైబహుమాపతిలాయై । బహుహారిత్యాయై బహుహారిత్యాయై । బ
హుదాసపూరుషాయై రయిమై పృష్ఠాయై । బహురాయాయై పృష్ఠాయై
రాజాస్తు ।

టీ: బహుశ్చ = అనేకగోళము లలిగమున్నట్టియు, బహుశ్చాయై = అనేక
గోళములు లలిగమున్నట్టియు, బహుశ్చాయై కాదై = అనేకములునుగల, గోళము
గలిగియు, బహుహారిత్యాయై = ఇచ్చిటప్రహారక, శబ్దములు ధ్వనివిశేషములక
ము, అనేక ధ్వనిములు లలిగము, బహుమాపతిలాయై = అనేకమైన మనుషులు,
మధ్యలు లలిగమున్నట్టియు, బహుహారిత్యాయై = అనేకగుర్లును లలిగమున్నట్టియు,
బహుహారిత్యాయై = విశేషము లలిగములు లలిగమున్నట్టియు, బహుహారిత్యాయై = అనేక
కములు దాసకరములలిగమున్నట్టియు, రయిమై = అపరిమితములై మును

త్రియం, పుష్టియైత్రి = తీరపుష్టికభిక్షయం, బహుగా మహాసాహాయై = అనేకమయినను
వర్గమునీనుకూడి ధనసమృద్ధినిలిగియున్నట్రియం, ప్రజలకు అనగావివాదచెప్పిన లక్ష్యసమృ
ద్ధిగల ప్రజలకు ఈయనమానుడధిపతి (రాజు) అయ్యు = అనుగాక.

బ్రాహ్మణము 2 కాండము 1 ప్రసాదకము 8 అనువాసము.

38 వన్యోగ్నముపసాదితం । సర్వాభ్యోనా ఏషదేవతాభ్యోజా
హ్వాలాతి । యోగ్నిహోత్రంజాహ్వాలాతి । యథాఖిలు నైధేయం తీర్థే
ర్పయతి । ఏనమగ్నిహోత్రీయజమానం తర్పయతి । తృక్కుతిప్రజజయాప
శుభిః । ప్రమనగణంహాకంజానాతి । పశ్యతిపుత్రం । పశ్యతిపౌత్రంప్రప్ర
జయాపశుభిర్నిధుష్టైర్జాయతే । యన్వైసంవిదామోగ్నిహోత్రం జహ్వాలి
యతీతైవదేవం వేద ॥

టీ. హోమముచేయఁబడిన పాలుసర్వదేవతా ప్రియమైనవి యవివాదమునాశ్శేద
ముచెప్పదున్నాడు, దూడపాలు తుడుచుటకు తల్లియైవదేవోపురుషగా నర్పణపాలు

వాయుదేవుడకు ప్రియమైనది పిలిచునప్పుడు పాలుబిళ్ళినదేవతలకు బ్రయమైనది, పిలికినవిమల్య
దేవునికి ప్రయమము ఇల్లుకొనుముగ ఉపవాదికఁ = అపవాదముగ సమీపముగ నుంచుడి
నది, విస్తారము = ఇంచువొగ్గులకుఁ బ్రయమైనది, ము = ఎప్పుడు, అగ్నిహోత్ర = అహో
తి = సకలదేవతా ప్రియమగు క్షీరద్రాక్షము నగ్నియందు హోమముచేయునో, ఏమి =
ఏడు, సర్వాభ్యు = సమస్తమైన, దేవతాభ్యు = దేవతలలోనకు, బుహోతి = బై = హోమము
చేయుచున్నాడు, యథాఖలు = ఏప్రకారముగా, ధనుఁ = పాలిచ్చునట్టి గోవును, తీర్థ =
తనకు సుఖకరమైన స్థానమందు (నిలపి) తస్య = తనకు వందలగొట్టినకు మొదలగువాని
విచ్చి తృప్తి నొందింపుచున్నాడో, ఏవం = ఈ కిచ్చి గ, అగ్ని హోత్ర =
అగ్ని హోత్రము, (అగ్నిహోత్రవిధులకు పవరించు ధేనుగాని) య బహు
నం = యజమానుని, తస్య = తృప్తి నొందింపుచున్నది, యజమానుడు కూడ, ప్రజయా =
సంతాపముచేరిన, పశుభ్యః = పశువులచేతను, తృప్తి = తృప్తి నొందించున్నాడు, నువ
గంధార్కం = స్వర్గలోకమునకు, ప్రజానాతి = తిష్ఠక తెలిసికొనుచున్నాడు పుత్రం = కు
మారులును, పాత్రం = మనుషులనుగూడ, పశ్యతి = తనచేతి కలములో చూచుచున్నా
డు, ఏవం = ఈప్రతిగా, ఏదమః = అగ్నిహోత్రమహిమ పెరిగినట్టి, యస్య = ఏయజమా

మనియెక్క, అన్నిహోత్రం = అగ్నిహోత్రమును, జుహ్వతి = అధ్వర్యుడుమొదలగువారు హోమముచేయుచున్నాడో, ఏరం = ఈచెప్పినరీతిగా, ఏనల్ = ఈచరిత్రము, యుక్తచ = ఎడదయిన, శేద = కెలిసికొనుచున్నాడో వారిరువుడును, మిథునై = మిథునరూపములైన, ప్రజయ = పుత్రునిగులచేతను, వకుళి = పశువులచేతను, ప్రభాయతే = మృగిలవాడగు చున్నారని తాత్పర్యము.

నిరుక్తములు.

సారాయణము 10 అనువాకము (మూలం)

24 చత్వారిశ్చంగాత్రయో అస్యపాదాద్యేనీషే సప్తహస్తా
పోఅస్య త్రిధాబద్ధో వృషభోరోగీరగీమహాదేవో మర్త్యాం అవివేజి॥

(నిరుక్తశాస్త్రము ఉత్తరపట్కము 7 అధ్యాయము 6 ఋక్.)

చత్వారిశ్చంగేతి వేదావాపత ఉక్తాస్త్రయో అస్యపాదా ఇతిస
వావి త్రివిద్యేనీషే పా్రియణీయో రయనీయెసప్తహస్తాశ సప్తధం

అక్షరశాస్త్రము

చాంస్రిధాబర్క్స్ థా బర్క్స్ మల్త్రాహ్లా
 ర్కోరణమస్య సవక్రమేణ ఋస్థిర్వజ్జిస్తా మభిర్వదేన మృగిణ్మంస ని
 యజ్జిర్వచంతిసా మభిస్సవంతమహూదేవ ఇత్యేషహిమహాదేవో
 యద్యోమర్తా అవిచేత్యేషహిరనుమ్యానావిశతియజనాయత్ర
 ప్రిమాపరాభవతి తతస్య త్రరాభూయ సేశుభవచనాయ ।

అన్య = కుచినికనస్వరూపుడైన పరమాత్మకు, చత్వారి = అకారము ఉకార యీ అన్య = కుచినికనస్వరూపుడైన పరమాత్మకు, చత్వారి = అకారము ఉకార ము నకారము వాదము అనునవాగున్ను. శృంగ = కొమ్మలు, త్రియా = విశ్వ, దైత్య సాక్షిజాలకు చెల్లినను, (విరాట్ హిరిణ్యగర్భః అవ్యాకృతములు) సాధా = పాదము నా (విశ్వతై సంసార్జ్జాలనగా, బాహ్యస్వప్నమును ప్రవృత్తప కభిమాయగు జీవుని నామా స్వప్నములు) ద్వే = చిత్తు అదియు లెండును, (శక్తులు) క్షై = నిద్రకులు, అన్య = కుచినిక, సప్త = భూలోకము మొదలు చేకూర్చోకములున్ను, మాస్తాః = వేరులు, కృష్ణభా = ప్రణవస్వరూపియైన, ఈంద్ర = అకారోకారమకారములయందు, విశ్వ దైత్యసంసార్జ్జాలవై మూడువిధములగా, ఒక్క = కటబడినవాడై, గోరీతి = చేకోరుప

ఆశీర్వాదపద్యశ్రావణ

మను మిక్కిలి ప్రితిపాదింపుచున్నాడు మిత్రము, మహాదేవ = ఈ గొప్పదేవుడు,
మర్త్యలోకం = మనుష్యదేహములను, అవివేక = అంతటను బ్రతికించినవాడు.

(ఈమధ్య ము మూలమునకు సరిపడియుండువనుట.)

నిరుక్తములకు సరిచుగు రెడనయగము వ్రాయుచున్నాడను ఎట్లనిన.

అన్య = యజ్ఞరూపుడగు నీయగ్నిదేవునికి, చత్వారి = బుక్ యజుర్ సామఅధ్వజ
ములను వాలుగు చేదములును, క్షౌరగా = కొమ్మలు, క్రయః = పౌరశర్యాధ్యునినవా
యః సులను మాఁడు సవనములను, సాదాః = పాదములు, ద్యౌ = ప్రాయశీయము, ఉ
దయనీయము, అనునీయెడును, (ఇవి యజ్ఞములందు మొదటను, తుదను, చేయవలసినవి)
శిషెత్ = శిశువులు, అన్య = ఈతనికి, సప్త = గాఢాత్రి ఉష్ణిక్, అనుష్టుప్ బృహతి
పంక్తిత్రిమౌక్ బౌతి అనునీయేడు ధందస్సులును, హస్తాసః = చేతులు, మిత్రములను, కల్ప
భిః = కోర్కెలను కష్టించుటకై, యాశఁడు త్రిధా = మంత్రము, బ్రాహ్మణము, కల్ప
ము, అనుమాఁము విధములుగా, బద్ధః = కట్టబడినవాడై, గోచరీతి = మిత్రములను
రాక్షుతిరూపముగు ధనినిచేయుచున్నాడు, ఈమహాదేవ = గొప్పదేవుడు మర్త్యలోక

ఆశీర్వాచనమంత్రార్థము.

విశేష = మనుష్యులందు ప్రవేశించి తత్వార్థానందస్వాంతర్యామియని మహావైద్యులు తెలిసి జ్ఞానికనుట.

వారాయణము 10 అనువాకము (మూలం)

35 హన్తం సశ్శుచిషద్యసురం తరిక్షనద్ధోతా వేదిష దతిధిర్దురో
ణసత్ । నృషద్యరసదృతసద్వ్యోమసదబ్ధా గోఽబుతజా అద్రిజాబుతం
బృహత్ । నిరుక్తం తరవత్కము 8 అధ్యాయము 28 ఋక్) హంస
ఇతిహంసామూర్వరశ్మయః పరమాత్మా పరంజ్యోతిః పృథివీవ్యాప్తేతి
వ్యాప్తం సర్వం వ్యాప్తం వననకర్మణానభ్యాసేనాదిత్యమండ ప్రేతేతిత్య
యతీతి హంసాత్మయతీతి హంస యంత్యయతీతి హంసః పరమహం
సః పరమాత్మా సూర్యరస్మిభిః ప్రభాతగభీరవసతీతి త్రిభిర్వసతీతి వార
శ్చిర్వసతీతి వానశ్చిర్వసతీతివా, సువర్ణతేతాః పూవాగర్భాని భీతిభిః

తావనకుటలొనికుటలంతారితోభంతారితోచ రత్నభాంతరితాచరదితిదివి
భువిగమనంవాసుభానుస్సుప్రభూతోహోతాదిత్య స్యగతాభవంత్యతి
ధిస్తురోణ సత్సర్వేదురోణ సద్భవం సర్వేరసావిక్షయతి రశ్మిర్వికష-
యతి వహ్నిర్వికషయతివనం భవత్యశ్వగోజా అద్విగోజా ధరితిగో-
జా స్యర్వేగోజాఋతజుబహుశబ్దాభవంతి నిగమోనిగమద్యతి భవ
త్యప్రే నిర్వచనాయతస్యైషాహరాభవతి తస్యైర్నిరాభూయసేశుభ
వచనాయ ॥

టీ॥ హంసః=ఎల్ల పుడు నడుచుచున్న సూర్యుడు, శుచివత్ = తెలుగుచున్న
మండలమందున్నవాడు, గమః=అశేషవాయస్వరూపియై, అంతరిక్షసత్ = అంతరిక్షమున
నుండువాడు, హోతా=అహవని యాద్యగ్నిహోతృస్వరూపుడై, వేదివత్ = వేదికల
(కుండములు) యందుండువాడు, అతిథిః=అహవాస్య, ద్వాదశిమొదలగు తిథివిశేషము
లనవేక్షింపక కేకల భోజనాగారము తిగ గువాడతిగ, ఆయతిగిస్సగోపుడై, గుహోణ

శ్లో = శత్రుల గృహములయందుండువాడు, స్వప్న = మనుష్యులయందు శత్రురూపముగా నుండువాడు, కలశ్లో = శ్రేష్ఠుడు కాళిగామేశ్వరాది పుణ్యస్థలములయందు పూజింపఁ దగిన రూపముతో నుండువాడు, ఋతశ్లో = సత్యము నందుండువాడును, న్యాయశ్లో = అకాళమునందు, సత్కృతములు, గ్రహములు, మొదలగువాని రూపముగ నుండువాడును. అర్హా = సజ్జనముద్రోగకములన శంఖములు మకరములుప ద్మములు మొదలగురూపము గల పుష్పమున్న వాడును, గోభా = పాలు పైనుగు మొదలగువాని రూపముగ గోవులవలన బుట్టుచున్న వాడును, బులిలా = సత్యముపై పుడు పలుచున్నందున వచ్చుకీర్తి గూపముగ సత్యబాతుడును, అప్రేభా = పశ్యతమువలన పుట్టు మొదలగువాని రూపముగ పుట్టుచున్న వాడు, (ఈశ్వరదంతియు శూర్యస్వరూపమేయనియశేదము) ఋతం = పైజెప్పిన జగత్స్వరూపముసత్యము బృహత్ = మణియు (సజానులకు జగ్రూపముగను) (జానులకు పరిబ్రహ్మరూపముగను) భాసమానముగచున్న నిత్యముగుఁత్యపదార్థమనిభాషము.

బ్రాహ్మణాసు ! కాంక్షము 3 ప్రపాతకము 6 అనువాకిము.

36 శరమానంభవతి | శతాయుః పురుషశ్శతేంద్రియః | ఆయుః
శ్చేంద్రియే ప్రతితిష్ఠతి ||

టీ: (శ్రాతస్యా స్తక్రియలలోను దక్షిణాదిరూపముగ నుపయోగింపబడు బంగారము) శరమానం = మానవనఁగా పణములలో నిరుపదకభౌగము, అనఁగా శైదుపణములపరిమితిగలది, భవతి = అగుచున్నది, పురుషః = పురుషుఁడు, శతాయుః = నూ శ్చేంద్రియైవ తత్కాలముగలవాఁడు, శతేంద్రియః = నూఁటింద్రియములును స్థిగలవాడు అనఁగా జ్ఞానకశ్చేంద్రియములు చేర్చుమొత్తం పరియగును, వీనిలోనే ప్రముఖుడగు నొక్క ఇంద్రియమునకు దశానాడులయందు వృత్తిభేదమువలన శతేంద్రియత్వము సిద్ధించును, నివి నూలు మానముల (అయిదుపణములు) పరిమితిగల బంగారమునిచ్చినందువలన, ఆయుషిః = శరసంశత్యరాయర్థాయమానందును, ఇంద్రియే = ఇంద్రియసంఘమందును, ప్రతితిష్ఠత్యైవ = తత్కాలప్రతిష్ఠానందియంటువాడు, అనఁగా అతయవపటుత్వముతో గూడ నూ శ్చేంద్రియైవ చించవచ్చునని తేలుచున్నది గ్రహమునమాప్తము.

విష్ణుఁడు.

ఆశీర్వచనమంత్రార్థము నెఱుంగక చేయు ఆశీర్వచనమువ్యర్థమని పెద్దలు చెప్పెదరు. కనుక ముందుగా మంత్రార్థము తెలిసికొని పిమ్మట ఆశీర్వచనము చేయుట శ్రేయస్కరమైన పనియనిచదువరు లే తెలిసికొనగలరు కొందరు నామిత్రులతో ఈ గ్రంథమును ముద్రింపుడని యిదివరలో కోరుటచే ఈ గ్రంథము ముద్రింపించి ప్రకటించుటకు నావద్ద ద్రవ్యసహాయము లేనందున సుప్రసిద్ధులును బహుగ్రంథములను ప్రకటించుచుండు మచిలీపట్టణ నివాసులగు బ్ర॥ చల్లా లక్ష్మీనృసింహశాస్త్రి గారికి ఈ గ్రంథమును బంపించి వేసితిని. పిమ్మట వారున్న వారిస్వకీయ, ముద్రాక్షరశాలయందు జెంటిల్ మన్రింగించి ప్రకటించినందున సాశ్రమసు సార్థకము చేసినవారైరి. ఈ గ్రంథమును వలయువారందఱు మచిలీపట్టణము నందుండు ఆర్యానంద ప్రెస్ వారికి వి.పి, టపా రోగ్రంథమును తెప్పించుకొనగలరు.

ఇట్లు విన్నవించు,

సారనంది, సశ్వేంద్రశాస్త్రి.

10583

